

عنوان مقاله:

تاثیراروپاگرایی و اروپازدایی بر سیاست خارجی ترکیه

محل انتشار:

فصلنامه ژئوپلیتیک، دوره 18، شماره 66 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

Saeed Shokoohi - استادیار گروه روابط بین الملل دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

Asqar Safari - دکتری روابط بین الملل دانشگاه گیلان، گیلان، ایران.

Saeedeh Moradifar - دکتری روابط بین الملل دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

ارتباط ترکیه و اتحادیه اروپا از سال ۱۹۹۹ تا ۲۰۲۰ را می توان به سه دوره آغاز اروپایی شدن (۲۰۰۵-۱۹۹۹) کند شدن فرآیند اروپایی شدن (۲۰۱۱-۲۰۰۵) و اروپازدایی (۲۰۲۰-۲۰۱۱) تقسیم بندی کرد. هدف اصلی پژوهش حاضر، بررسی تاثیرات این سه دوره برسیاست خارجی ترکیه است. به طور مشخص سوال اصلی پژوهش این است که فرآیندهای اروپایی گرایی و اروپا زدایی چه تاثیری بر سیاست خارجی ترکیه داشته است؟ مقاله حاضر استدلال می کند که مهم ترین تاثیر فرآیند اروپایی شدن بر سیاست خارجی ترکیه، افزایش تمایل آنکارا به استفاده از قدرت نرم، روی آوردن به همکاری های اقتصادی، تصمیم گیری گروهی در دستگاه سیاست خارجی و اتخاذ رویکرد برد- برد نسبت به روابط منطقه ای بود. از سوی دیگر، مهم ترین تاثیر اروپازدایی نیز تمایل به استفاده از قدرت سخت (نظامی گری)، افزایش همکاری های امنیتی به جای همکاری های اقتصادی، تشدید فردی شدن روند تصمیم گیری (اردوغانیسم) و دیدگاه برد- باخت در روابط با کشورهای مختلف منطقه ای و جهانی می باشد.

کلمات کلیدی:

ترکیه، اتحادیه اروپا، اروپایی گرایی، اروپازدایی، اردوغان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1814426>

